

Gila van Reemst – werd weer advocaat migratierecht bij Oorsprong Advocaten.

In barre tijden het hoofd koel houden

Na mijn studie begon ik als jurist bij de Afdeling Verdragen van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, toen ook wel bekend als de apenrots. Ik merkte al snel dat de baan niet goed bij mij paste. Ik vond de organisatie hiërarchisch en mijn werk erg theoretisch. Er was geen direct contact mogelijk met 'bezorgde burgers' over de uitleg van verdragen. Hiervoor moest ik mensen naar de website doorverwijzen.
Het werd tijd om een baan te zoeken waar ik wél wat kon betekenen voor mensen.
Ik ging vrijwilligerswerk doen bij Vluchtelingenwerk en sloot me daarna aan als advocaat bij het sociale advocatenkantoor Schoolplein Advocaten in Utrecht. Daar stond ik mensen bij in asielprocedures en reguliere verblijfsprocedures. Ik heb dat werk altijd met veel plezier gedaan – totdat de IND de taskforce in het leven riep om de grote achterstanden weg te werken. Daardoor had ik geen regie meer over mijn agenda, terwijl ik me nog wel verplicht voelde om me voor mijn cliënten maximaal in te zetten. Ik werkte veel over in de avonden en weekenden, en raakte overspannen.
Met twee kleine kinderen leek het me beter om rustiger werk te zoeken met wat minder verantwoordelijkheid. Ik solliciteerde op de functie griffier bij de vreemdelingenkamer bij de rechtbank Amsterdam. Ik kwam daar in een leuk team terecht en vond de samenwerking met de rechters heel fijn. Wel had ik wat moeite met de managers die weinig gevoel bij de werkvloer hadden. Ik miste ook het cliëntcontact. De werkdruk bij de rechtbank bleek hoger dan ik had verwacht. Griffiers doen meer dan 30 zittingen per jaar, wat neerkomt op 120 dossiers en dus 120 uitspraken per jaar. Het was erg leerzaam, maar het voelde tegelijkertijd als productiewerk. Ik zag tijdens mijn werk als griffier ook dat veel asieladvocaten in beroep belangrijke zaken lieten liggen. Ik had daar veel moeite mee. Daarom wilde ik weer als advocaat aan de slag gaan, dat deed ik twee jaar later.

Ik zag tijdens mijn werk als griffier ook dat veel asieladvocaten in beroep belangrijke zaken lieten liggen.

Ik ging terug naar hetzelfde advocatenkantoor en we fuseerden datzelfde jaar met Oorsprong Advocaten, ook in Utrecht. Het was een goed besluit om weer als advocaat te beginnen. Het geeft nog steeds veel voldoening om mensen bij te staan die zich in een onzekere en kwetsbare positie bevinden. Je kan met dit werk echt iets voor mensen betekenen. Hoewel ik dit jaar met de implementatie van het Migratiepact weer een *taskforce-déjà-vu* kreeg – maar dan nog een graadje erger. De IND houdt wéér geen rekening met de agenda's van de advocatuur bij het inplannen van zaken en raffelt dossiers af waar heftige verhalen achter schuilgaan.
Ik blijf het moeilijk vinden om te zien dat de IND mensen onrechtvaardig behandelt, maar probeer mij het leed van mijn cliënten niet teveel aan te trekken. Anders is het werk niet vol te houden. Juist in deze barre tijden is het belangrijk om dit werk te blijven doen en dus af en toe het hoofd koel te houden!

Dit jaar wordt de column geschreven door een 'overstapper': iemand die binnen het migratierecht is gewisseld van positie.